

תת"ע 5713/10/15 - מדינת ישראל נגד חנה ג'ון גליצר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

19 ינואר 2016

תת"ע 5713-10-15 מדינת ישראל נ' חנה גליצר

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמת

חנה ג'ון גליצר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת נחמיה

הנאשמת

מתורגמנית לאנגלית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פוסק לעדה מיכל רגב שכר בטלה והוצאות בסך של 180 ₪.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ו, 19/01/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

הכרעת דין

לנאשמת שבפני נמסרה הודעת תשלום קנס בסך של 250 ₪ בגין עבירה של אי ציות לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתה, בכך שלא עצרה את רכבה במקום בו ניתן לראות את התנועה בדרך החוצה, בניגוד לתקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה.

הנאשמת ביקשה לממש את זכותה ולהישפט על העבירה הנ"ל.

במועד ההקראה טענה הנאשמת כי עצרה לפני קו העצירה ולא עברה את העבירה. לטענתה, במקום שבו עצרו השוטרים אין אפשרות לראות את הצומת. לפיכך, ביקשה לקבוע את התיק להוכחות.

במועד ההוכחות העידו מטעם המאשימה 2 שוטרים: השוטר אופיר קרמר והשוטרת מיכל רגב. שני השוטרים העידו בפני כי ראו את הנאשמת מגיעה לצומת, מאטה אולם לא עוצרת בעצירה מוחלטת ופונה שמאלה בנסיעה רצופה לכיוון עמידתם.

השוטר אופיר קרמר אף הציג לבית משפט תמונות שצולמו ממקום עמידתו לפיהם אכן ניתן לראות את הצומת ולא כטענת הנאשמת.

השוטרת מיכל רגב אף ציינה במזכר שערכה כי הנאשמת נסעה ברכבה ולא צייתה לתמרור עצור. התמרור נבדק על ידה ונמצא תקין. עדותה של השוטרת לא נסתרה ועל כן אני קובע כי התמרור הוצב כדין במקום בולט בו ניראה לעין.

ביחס לעבירה של אי ציות אני מקבל את גירסתם של השוטרים על פני גירסתה של הנאשמת, וקובע כי הנאשמת לא עצרה את רכבה במקום בו ניתן לראות את התנועה בדרך החוצה.

מדובר בשוטרים מנוסים שהוצבו במקום לצורך אכיפה ולא הובא בפני נימוק מדוע הם ישקרו או יטפלו אשמת שווא בנאשמת.

בנסיבות אלה אני קובע כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח את המיוחס לנאשמת מעבר לכל ספק סביר, ועל כן אני מרשיע אותה בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ו, 19/01/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

לנאשמת נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 250 ₪, בה יוחסה לה עבירה של אי ציות לתמרור 302.

לאחר ניהול הוכחות הורשעה הנאשמת בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשמת בוחרת לנהל משפט הוכחות בעניינה, אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ (י-ם) 2452/08 פדרמן נ' מדינת ישראל).

המחוקק אפשר לנאשמת לשלם סכום קנס מינמלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים.

אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשמת הורשעה, לא יפחת הקנס שיוטל עליה מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בענייננו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשמת 5 הרשעות קודמות שכוללות עבירה דומה.

הנאשמת ביקשה לנהל את הדיון לשווא כאשר בוזבזו משאבים רבים וזמן שיפוטי יקר, זמנם של 2 שוטרים, זמנו של בית המשפט, זמנה של התביעה, זמנה של מתורגמנית בית המשפט לשפה האנגלית, ויתר המעורבים בדבר, ועל כן לא ניתן גם להסתפק בכפל קנס בלבד ופסילה על תנאי ויש מקום לשכלל את כל ההוצאות בגובה הקנס.

לפיכך, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.3.16.
2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ו, 19/01/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט